

ת"פ 46657/11/13 - חיים סטפנסקי, אליהו סטפנסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

ת"פ 46657-11-13
בקשה מס' 6

המבקשים	חיים סטפנסקי אליהו סטפנסקי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. הבקשה הוגשה מטעם הנאשמים 1 ו-4.

2. **המבקשים עותרים** לגילוי המרשם הפלילי והמשטרתי בעניינם של עדי התביעה, בטענה שיש בו כדי לשפוך אור על אירועי התקיפה ולתמוך בהגנתם. לשיטתם, מהימנותם של עדי התביעה הינה מעמודי התווך של הגנתם. כתב האישום מגולל קטטה אלימה שפרצה בין שתי חבורות, כל חבורה מחזיקה בגרסה אחרת לאירועים ולמעשה שאלת היוזמה וטיב האלימות שנויה במחלוקת. המאשימה ביכרה באופן אבסולוטי את גרסתם של עדי התביעה ועל אדניה הונחו יסודותיו של כתב האישום. בנסיבות אלו, נטען, כי עברם הפלילי של עדי התביעה מהווה חומר חקירה מהותי להגנתם של המבקשים.

3. מנגד, **טוענת המשיבה** כי אין בחומר הראיות הנדרש כדי לסייע למבקשים בהגנתם ועל כן גוברת זכותם

החוקתית של עדי התביעה לפרטיות על זכותם של המבקשים לעיון בחומר החקירה. בד בבד, העבירה המשיבה את גיליונות הרישום הפלילי של עדי התביעה, ככל וקיימים, לעיונו של בית המשפט בלבד.

4. הזכות לעיון בחומר חקירה מבוססת על זכות הנאשם להליך הוגן ותכליתה להעניק לו היכולת להכין את הגנתו כראוי (ראה למשל ע"פ 4765/98 **אבו סעדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג(1) 832; בש"פ 5124/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, ניתן ביום 11.8.13); בש"פ 9322/99 **מסארוה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 376). על כפות המאזניים, מונחת זכות הפרטיות וכבוד האדם של המעורבים בהליך הפלילי, בין בכובע של עד ובין בכובעו של המתלונן. בית המשפט העליון עמד על האיזון הראוי בין הזכויות המתנגשות וקבע כי "**כאשר מדובר ב'חומר חקירה' מובהק או כאשר ברי כי קיימת אפשרות סבירה שתהא בחומר תועלת להגנת הנאשם- יורה בית המשפט על גילוי של החומר לנאשם, אף אם יהיה בכך משום פגיעה בזכויותיו של עד או מתלונן**" (דברי כב' הש' ביניש בבג"צ 9264/04 **מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים** (להלן "בג"צ היומנים"); ראה גם בש"פ 3577/13 **עמר חן נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, ניתן ביום 30.5.13); בש"פ 5881/06 **שלמה בינזרי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, ניתן ביום 7.2.07) (להלן: "ע"פ בניזרי").

גיליונות הרישום הפלילי של עדי התביעה, בהיותם חומר חקירה, חוסים תחת מסגרת נורמטיבית זו וסעיף 74(ב) לחוק הוא האכסניה המשפטית להגשת בקשות לעיון ברישום הפלילי (ע"פ בניזרי); אך לא לבדה, קבלת מידע מהמרשם הפלילי המנוהל על ידי משטרת ישראל מוסדרת בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א-1981. חוק זה תכליתו להגן על שיקומו של הנאשם אשר סיים לשלם את חובו לחברה. מערכת האיזונים בין האינטרסים והזכויות המתנגשות שונה מדין לדין ולהלכה נפסק כי דרך המלך לבחינת זכותו של נאשם לעיון ברישום הפלילי של עד תביעה סלולה בסעיף 74(ב) לחוק, בבחינת דין ספציפי, ובו עסקינן. מכל מקום מבחן הרלוונטיות להגנתו של הנאשם הוא אבן הבוחן למימוש זכות העיון בגיליונות הרישום הפלילי של עדי התביעה (שם; ראה גם בש"פ 5535/13 **מדינת ישראל נ' שימשילשווילי** (לא פורסם, ניתן ביום 25.12.13) (להלן: "בש"פ שימשילשווילי"). הוא הדין לעניין העיון במרשם המשטרתי של עדי התביעה, אם כי להלכה נפסק כי המבחן יהא נוקשה וקפדני יותר (בש"פ שימשילשווילי).

5. לאחר שעיינתי במרשם הפלילי והמשטרתי של עדי התביעה, שוכנעתי כי עסקינן בחומר חקירה הרלוונטי להגנתם של המבקשים.

מהימנות העדים נעוצה בלב ההליך המשפטי בו עסקינן. עדי התביעה היו מעורבים באירועים וטרם הובררה שאלת

האחריות לאירוע, כמו גם חלקם בתגרה, אלו יתבררו בעת שמיעת הראיות. בנסיבות אלו, רישום פלילי בעבירות של אלימות עשוי לקדם את חקר האמת. כל שכן, סבורני כי נודעת חשיבות משמעותית למידע בנוגע לתיקי משטרה תלויים ועומדים נגד עדי התביעה בקשר לאירוע נשוא כתב האישום. עיון במרשם הפלילי מעלה כי עדי התביעה נעדרי עבר פלילי. בנוגע לרישום המשטרתי, נפתחה חקירה משטרתית בנוגע למעורבותם באירוע, נשוא תיק זה, של עת/3, עת/9, עת/10 ועת/11. בנסיבות אלו, ניתן להציג מידע זה. באשר לעת/4 הרישום המשטרתי של עת/4 רלוונטי להגנת המבקשים. חזקת החפות עומדת לימינה אלא העבירות המיוחסות לה בתיק החקירה רלוונטיות לנושאים הנדונים כאן. בכך מתמצה הרישום הפלילי והמשטרתי בעניינם של עדי התביעה.

6. לאור האמור יש להעביר גיליונות המרשם של ע"ת 3, 4, 9, 10, 11 לסניגורים.

ניתנה היום, ב' אדר תשע"ד, 02 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.